

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10

Utgitt 25 februar.

1922

Kongelig resolusjon

av 24 februar.

24 febr.

I medhold av lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Kvam herred i Nord-Trøndelag fylke den 16 januar 1922 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Politivedtektenes er sålydende:

§ 1. Når folk ferdast på ålmannveg, må dei fara soleis fram at dei ikkje hindrar ferdsla, stengjer vegen eller er til meins for vegfarande folk. Heller ikkje må dei fara usømeleg, so dei gjer det uhyggjeleg for folk som bur attmed vegen. Samanlaup, slåsting, skrål og skrik, kortspel og drikking, høgmålt song, spel og dans er forbode.

§ 2. Vyrdlaus køyring og ridning med hest, sykkel eller motorvogn er forbode på ålmannveg. På sledeføre og når det er myrkt skal køyrehestar ha bjølle, når det ikkje er gardskøyring eller dei fer i likferd. Køyregreior med hest fyre må ikkje stå på ålmannveg utan tilsyn; heller ikkje må nokon setja frå seg fråspente køyregreior der.

Cykel- og motorvognkøyrarar skal varsla i god tid.

Snøballkasting og steinkasting på ålmannveg er forbode, likeeins å brenna fyrverk, krut eller anna sprengto som kann vera til mein for vegfarande folk.

§ 3. Skal nokon ha mineringsarbeid eller onnor skyting for seg attmed ålmannveg eller attmed hus der det bur folk, må dei fara so varleg dei kann.

Ingen må skyta over ålmannveg eller stå på vegen og skyta utan dei har lov til det av politiet.

§ 4. Hundar som ulempar vegfarande skal haldast i band. Ingen må lata hunden sin vera med til kyrkja eller onnor samlingsplass.

24 febr.

§ 5. Mannvonde husdyr, t. d. olme stutar og mannbiske hestar må ikkje gå lause i hamnehage som ligg inn til ålmannveg, dersom det ikkje er so høgt og sterkt gjerde at dei ikkje kann koma over og inn på vegen.

Dyr må ikkje tiorast slik at dei når over vegveita og inn på vegen. Ligg vegen i geil, må heller ikkje husdyr gå lause der utan tilsyn.

§ 6. Det er ikkje lov å skjera, rita eller skriva på gard eller grind, på vegstolpar, telefon- eller ljusstolpar, hus eller murar eller andre ting som ligg inn til ålmannveg.

Treplantingar — til nytte eller pryd — må ikkje nokon skada eler skjemma på nokor vis.

§ 7. Dei som har lov til å selja mat og drykk til ferdafolk, har ansvar for at alt går someleg for seg i dei romi dei brukar til dette. Ingen må på slike stader fara vurdlaust eller usemeleg fram, so det blir til skade eller uhyggje for husverten, huslyden hans, ferdafolket eller dei som bur i grendi.

§ 8. Ingen må halda dans med ålment tilgjenge minder lensmannen kvar gong gjev lov til det. Krev god sed og sømd det, kann politiet stogga dansen og stengja dansehuset. Dansen må i alle høve slutta klokka 2 um natti. Kostnaden med polititilsynet skal den bera som held dansen.

§ 9. Det er ikkje lov å gjeva offentlege konsertar, teater eller andre framsyningar utan at lensmannen gjev lov til det. Lensmannen må då gjeva løyvet slik at han har ein mann å halda seg til, og løyvet må kunna takast attende kva tid det er. Dei som har fått lov til å gjeva framsyningi, må retta seg etter dei påbødi som lensmannen gjev um sømd og trygd. Han skal dessutan reida ut ei avgift til heradskassa frå kr. 5,00 til kr. 25,00 for kvar dag eller framsyning etter som lensmannen avgjer. Avgifti skal leggjast fyreåt til lensmannen. Alle som moter fram i slike høve, skal fara someleg og retta seg etter fyresegnene som gjeld for møte.

Kyrkjekonsertar og ålmengagnlege tilstellingar er undantekne i denne lov.

§ 10. Bryt nokon desse fyresegnene, kann han få medferd etter straffelovi.

24 febr.

Kongelig resolusjon

av 24 februar.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2 annet ledd, bestemmes:

1. Den ved kongelig resolusjon av 18 september 1914 fastsatte innskrenkning for motorvognkjøring

på hovedveien Sand—Osen (Suldal), Rogaland 24 febr. fylke, opheves fra 1 mai 1922.

2. Fra samme tidspunkt opheves likeledes det ved kongelig resolusjon av 11 april 1913 utferdigede forbud mot motorvognkjøring på hovedveien Sandeid—Vikedal—Imsland—Ropeid, forsåvidt angår strekningen Imsland—Ropeid.

Kongelig resolusjon

24 febr.

av 24 februar.

I henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på de av Moss bystyre i møte den 29 desember 1921 vedtatte takster for avgifter for benyttelse av de offentlige brygger i Moss med de av Moss formannskap og borgermester i henhold til en av bystyret meddelt bemyndigelse foretatte forandringer i samme.

Om de ulike avgifter.

§ 1. De i lovens § 5, siste ledd, omhandlede ulike avgifter gjelder for kalenderåret og utløses 1. januar.

Avgiften utløses på korten, selv om registreringskontrollen ikke har gitt en del av kalenderet.

Avgiften til statskassen innbetales til den offentlige opptjeningskontroll (batteriet) i byen på det sted hvor motoren er registrert.

Ved innbetaling av avgiften til statskassen og avkastning til vedkommende bankkonto, leveres der motoren kvittering i form av kvittering som sendes til den offentlige opptjeningskontroll.

Om sikkerhetsstillelsen.

§ 2. Motorens sikkerhetsstillelse i henhold til regler i lovens § 7 kan gis i form av pant, skuldertilrettelse, garanti, garantiinnskudd (kassett eller forliksforlik) eller andre godtgjørelser av statskassen, eller ved depositum av norske kroner, eller ved pant i eiendom eller andre godtgjørelser av statskassen.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.